

Η ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΟΝ ΕΝΗΛΙΚΑ – ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΙΔΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ ΑΣΘΕΝΗ

Μαυριγιαννάκη Ελευθερία¹, Σπυριδάκης Ιωάννης², Δελλαπόρτας Διονύσιος³, Χριστόπουλος Νικόλαος⁴, Μπλευράκης Ευάγγελος⁵, Φεσσάτου Σμαραγδή⁶, Νικόλαος Ζάβρας⁷

¹ Χειρουργός Παίδων, Επιμ. Β', Πανεπιστημιακή Παιδοχειρουργική Κλινική, Π.Γ.Ν. «Αττικόν»

² Αναπληρωτής Καθηγητής, Β' Κλινική Χειρουργικής Παίδων Α.Π.Θ., Γ.Ν. Παπαγεωργίου

³ Επίκουρος Καθηγητής Χειρουργικής, Γ' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική, Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ, Π.Γ.Ν. «Αττικόν», Αθήνα

⁴ Διευθυντής Α' & Β' Παιδοχειρουργικής Κλινικής, Γ.Ν.Π. «Η Αγία Σοφία»

⁵ Επίκουρος Καθηγητής Παιδοχειρουργικής, Ιατρική Σχολή Κρήτης

⁶ Επίκουρη Καθηγήτρια, Παιδίατρος – Παιδογαστρεντερολόγος, Υπεύθυνη Μονάδας Παιδιατρικής Γαστρεντερολογίας, Ηπατολογίας και Διατροφής, Γ' Πανεπιστημιακή Παιδιατρική Κλινική, Π.Γ.Ν. «ΑΤΤΙΚΟΝ»

⁷ Καθηγητής Χειρουργικής Παίδων Ε.Κ.Π.Α., Δ/ντης Πανεπιστημιακής Παιδοχειρουργικής Κλινικής, Π.Γ.Ν. «Αττικόν»

Εισαγωγή: Η ελεγχόμενη μετάβαση από τον χειρουργό παιδων στον χειρουργό ενηλίκων αναδεικνύεται στην παγκόσμια βιβλιογραφία ως το επόμενο καθοριστικό βήμα για την βέλτιστη μακροπρόθεσμα έκβαση των ασθενών με συγγενείς παθήσεις του πεπτικού συστήματος.

Σκοπός : Η παρουσίαση των διεθνών δεδομένων σχετικά με την μετάβαση για τα παιδιά με συγγενείς παθήσεις του πεπτικού συστήματος, η ανάδειξη των ιδιαίτερων αναγκών του Εθνικού Συστήματος Υγείας και η παρουσίαση πιλοτικής μελέτης για την οργάνωση της στην Ελλάδα.

Υλικό και Μέθοδος: Την τελευταία δεκαετία έχουν δημοσιευτεί περισσότερες από 30 μελέτες σχετικά με το θέμα της μετάβασης των ασθενών με ορθοπρωκτικές ανωμαλίες και ατρησία οισοφάγου. Η πλειοψηφία αυτών, αφορά ποιοτική ανάλυση της αντίληψης χειρουργών και ασθενών στο θέμα της μετάβασης και των υπαρχουσών πρακτικών, ώστε να εντοπιστούν οι βασικοί παράγοντες που επηρεάζουν την ομαλή συνεχιζόμενη ιατρική παρακολούθηση και να σχεδιαστούν πιο αποτελεσματικά προγράμματα μετάβασης.

Αποτελέσματα: Η πλειονότητα των παιδοχειρουργών δεν ακολουθεί κάποιο συγκεκριμένο πρόγραμμα μετάβασης των ασθενών. Βέλτιστη ηλικία για την έναρξη της μετάβασης θεωρείται η πρώιμη εφηβεία με στόχο αποδέσμευσης στην πρώιμη ενήλικη ζωή. Σημαντικότεροι παράγοντες θεωρούνται η παροχή

γνώσης σχετικά με τη νόσο, η υποστήριξη του ασθενή για να αναλάβει την ευθύνη της παρακολούθησης του, η εξατομικευμένη και εξειδικευμένη διεπιστημονική φροντίδα, ο εντοπισμός χειρουργών ενηλίκων με ενδιαφέρον στις παιδοχειρουργικές παθήσεις.

Συμπεράσματα: Η βελτίωση της ποιότητας ζωής των ασθενών είναι το ζητούμενο από την σύγχρονη παιδοχειρουργική. Ο σχεδιασμός ενός δομημένου προγράμματος μετάβασης είναι αναγκαίος και θα έχει καθοριστικό ρόλο σε αυτή την κατεύθυνση.